

Міністерство освіти і науки України
Рівненська обласна державна адміністрація
Рівненський обласний інститут післядипломної педагогічної освіти
Національний університет “Острозька академія”
Рівненський державний гуманітарний університет
Художньо-педагогічний факультет

*Присвячується 15-річчю художньо-
педагогічного факультету*

**«ДУХОВНО-ТВОРЧИЙ ПОТЕНЦІАЛ СТУДЕНТСЬКОЇ
МОЛОДІ: ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ
ФОРМУВАННЯ ТА РЕАЛІЗАЦІЇ»**

*Матеріали III Всеукраїнської науково-
методичної конференції*

18-20 травня 2006 року

Рівне – 2006

ББК 74.58+8840
УДК 379.82

«Духовно-творчий потенціал студентської молоді: психолого-педагогічні проблеми формування та реалізації»: Матеріали III Всеукраїнської науково-методичної конференції 18-20 травня 2006 року. – Рівне: РДГУ, 2006. – 204 с.

Редакційна колегія:

Руслан Постолюський – ректор Рівненського державного гуманітарного університету, Заслужений діяч науки і техніки, професор;
Владислав Вербець – професор, декан художньо-педагогічного факультету;
Андрій Сяський – професор, проректор з наукової роботи;
Анатолій Воробйов – професор, проректор з навчальної роботи;
Степан Шевчук – професор, директор Інституту мистецтв, зав. кафедри українознавства художньо-педагогічного факультету;
Володимир Виткалов – професор, зав. кафедри культурології художньо-педагогічного факультету;
Володимир Годовський – професор, зав. кафедри хореографії художньо-педагогічного факультету;
Володимир Богатирьов – доцент, зав. кафедри театральної режисури художньо-педагогічного факультету;
Микола Новоселецький – професор, декан факультету з довузівської підготовки, післядипломної і регіональної освіти;
Марина Малиняк – диспетчер деканату художньо-педагогічного факультету

Відповідальний за випуск – **Владислав Вербець**

Рекомендовано до друку Вченою Радою Рівненського державного гуманітарного університету
(протокол № 11 від 30.06.2006 р.)

ISBN 966-7631-96-1

©Рівненський державний гуманітарний університет

конкурсу Володимира Горовіца, Фонд налагоджує співпрацю з молодими музикантами багатьох країн світу, проводить майстер-класи, допомагає здійснювати концертну діяльність талановитій українській молоді, поширює світом інформацію про досягнення вітчизняної молодіжної музичної культури.

Безумовно, створення можливостей для молоді активно долучатися до процесу формування К-суспільства, реалізації її потенціалу в контексті інформглобалізації потребує коштів. Можливо, це могли б бути цільові державні програми або допомога меценатів, фондів, інших організацій. Однак наявності навіть великих коштів явно недостатньо, потрібне бажання самої молоді інтегруватися в суспільство знань, стати його активною генеруючою силою, здобути можливість реалізувати свої таланти, здібності, енергію та інтелектуальний потенціал.

Джерельні приписи

1. Андрущенко В.П., Михальченко М.І. Сучасна соціальна філософія.- К.: Генеза, 2005.- 368 с.
2. Згуровський М. Путь к обществу, основанному на знаниях // Зеркало недели.- 2006. – №2. – С. 14.
3. Погорілий О.І. Соціологічна думка ХХ століття: Посібник. – К.:Либідь, 1996.- 220 с.
4. Соціологія культури: Навч. посібник.- К.: Каравела, 2002.- 334 с.
5. Юсипей Р. Неоконченая пьеса для стратегического пианино // Зеркало недели. – 2005. – № 44. – С.16.

*Марія Вакульчук, старший викладач кафедри
культурології РДГУ*

ФОРМУВАННЯ ДУХОВНОЇ КУЛЬТУРИ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ ЗАСОБАМИ БЛАГОДАТНОГО СЛОВА

Кінець ХХ ст. виплекав плеяду вчених – гуманістів, які теоретично осмислювали та практично втілювали у життя проблему духовного ренесансу людини і суспільства через різні науки: педагогіку, психологію, філософію, етику, релігієзнавство, соціологію, культурологію тощо.

Провідні вчені світу, зокрема й українські, дедалі гостріше ставлять питання про необхідність плекання духовно – моральної особистості молодшої генерації демократичної України на засадах християнської моралі. Серед усіх проблем на перший план усе активніше постає питання формування духовно – моральної культури творчої особистості засобами красномовства, гомілетики. Цьому передували кризові явища в духовно – моральній сфері життя суспільства, а також спричинена цим інфляція слова, втрата довіри до слова, до оратора, прояви мовленнєвої агресії та інше.

Зазначимо, що на технологічному рівні світське і духовне красномовство мають багато спільного. Зокрема це стосується логічної, мовленнєвої культури оратора, техніки мовлення тощо.

Українська школа красномовства плідно розвивається на засадах світової та національної риторики світського й церковно – богословського спрямування, християнської етики, дедалі більше уваги молоді дослідники приділяють проблемі духовного потенціалу риторики, красномовства (М. Альчук, Т. Первушина, Т. Майданович та ін.).

Як вважають більшість вітчизняних та зарубіжних дослідників, без культури духовності людство загине. Духовність – це спосіб розбудови особистості, це – формування, конструювання особистості та її менталітету. Це – провідний фактор смислової гармонізації, поєднання образу світу з моральними законами [5,211].

Духовність людини є способом включення її у ноосферу на основі колективної енергії, яка перебуває поза окремим людським тілом і робить найбільш безпосередній вплив на долю історії суспільства, поведінку окремих особистостей і розвиток планети загалом [3,151-161].

Підвищення духовної культури суспільства – це справа державної ваги, могутній державотворчий фактор, як проголошує у своїх виступах Л.В.Костенко. Втрата пріоритетів нашої духовної культури,и за її словами, може стати причиною історичної безвиході в українців.

Тому і зростає актуальність осмислення проблеми животворящого слова як дорогоцінного скарбу людського розуму, духу, душі, бо саме цього прагне людське серце. Слово вчителя, оратора, журналіста, політика, культуролога на порозі нового часу має бути правдивим, об'єктивним, високим і прекрасним, бо слово виявляє спосіб життя мовця, істинну сутність людини. Животворяще слово сучасного оратора програмує долю українського народу.

Як писав геніальний любомудр Г.С.Сковорода, людина народжується двічі – фізично й духовно. Біля духовної колиски стоїть духовний наставник – учитель, який стає дитині другим батьком, матір'ю, прищеплює її душі високі моральні якості віри, надії, любові, глибокої поваги до рідної землі, свого роду, народу, держави. Духовне народження Г.С.Сковорода вважав істинним, оскільки людина осягає “божественне в собі”, а зародки духовності людини існують у її серці від народження (“філософія серця”). Духовну людину, на думку Г.С.Сковорода та інших українських мислителів, творить шлях добра через пізнання, усвідомлення і розуміння своєї істинної духовної природи, свого призначення у світі [5,141].

Наука, освіта, культура світського та церковно – богословського спрямування демократичної України все активніше концентруються на формуванні духовно – моральної культури суспільства, особистості нової демократичної України з вищою метою – зміцнити й звеличити її дух, підключити всі її внутрішні сили й ресурси

до активних пошуків істини (інтелектуально – духовна творчість), добра (духовно – моральна творчість), краси (духовно – естетична творчість).

Цілісність гармонійної духовно – моральної молодої людини, яка мужньо долає всі катаклізми сьогодення, характеризується поступовим духовним зростанням та окриленням в ім'я величної ідеї розбудови державності, національно – духовного відродження, соціально – економічного процвітання, інтеграції у світову співдружність.

Нині зростає культурно-просвітницький потенціал та риторична активність народу, актуалізується проблема екології і духу людини, роду, народу в ім'я світлоносного життєтворення. Берегти своє рідне, берегти, аби не винародитися, аби не забути народу, з якого ми вийшли. Берегти свою ВІРУ, звичаї, свою мову, і тим збережемо національну істоту свою – писав Іван Огієнко.

Будь – яка держава, народ існують як цілісність лише в контексті створеної та животворящої культури, тому занепад або знищення її неминує призводити до падіння або знищення цієї держави, народу. Коренем культури завжди віра, духовно-моральний ідеал суспільства через ОБРАЗ людини, який він формує. Нині загострюються питання: який тип культури ми формуємо у своїй рідній Україні? Американізований, “західний”, традиційний для України християнський, реанімований “радянський” чи ще якийсь? А яку людину, який її образ ми формуємо в незалежній Україні: людину егоцентричну, просоціальну (гуманістичну) чи есхатологічну (духовну), яка усвідомлює свій зв'язок із Богом, свою божественну подобу?

Людська душа за своєю природою здатна чутливо відчуватися на високе, бо наповнюється величчю, найкраще виховується на високому, благородному, шляхетному, опліднюється натхненням. Високе – відгук величчя душі, тому вона повинна долучатися до високого, прекрасного, небесного, а сприяє цьому органічному зв'язку душі з високим – високе, благородне СЛОВО животворяще – красномовство світське й гомілектика церковно – богословська, яка має давні корені у світовій культурі.

Непересічне значення для формування духовно – моральної, інтелектуальної культури сучасних студентів – ораторів сучасності має унікальна історична спадщина Давньої Русі, яка творчо розвивала кращі традиції греко – латино – візантійської ораторської школи на національному ґрунті.

Київська Русь XI – XII ст. формувала риторичний ідеал на засадах християнської релігії, християнської моралі – ідеал особистої скромності, “малозначущості”, “недостойства”, але давні українські ритори були істинними духовними та інтелектуальними пастирями, лідерами суспільства, провідниками соціально-значущих ідей, цінностей, повчали простих людей, а також і “сильних миру” в ім'я патріотизму, зміцнення державності, християнської віри, християнської моралі.

Високими думками, благородними почуттями сповнені “Ізборник” 1076 р., “Слово про читання книг”, “Напучення багатим”, “Повчання до братії” Луки Жидяти, “Слово про Закон і Благодать” Іларіона, “Слово про терпіння, і про любов, і про піст” Феодосія Печерського, “Слово про князів”, “Слово про загибель Руської землі” Кирила Туровського, “Про маловір'я” Серапіона Володимирського тощо.

Ораторська проза Київської Русі подарувала світу два основні жанри красномовства – дидактичне духовне повчання й похвальне, епідейктичне слово, в основному для колективного та індивідуального читання, соціальну значущість змісту й форми яких можна простежити у таких назвах риторичних збірників, як “Златоуст”, “Златоструй”, “Ізмарагд”, “Золотий ланцюг”, “Золота матиця” тощо, бо ці “золоті ланцюги” зміцнюють душу людини, а “ізмарагд” подібний до глибини морської, з якої плавун виносить перлини дорогоцінні, – духовно – моральні, інтелектуальні багатства народу. Творцями цих нетлінних скарбів були оратори, служителі культу, найосвіченіші люди суспільства, його духовні вчителі.

Саме тому назрів момент усвідомлення величної цінності духовного слова, одухотвореного слова – благодатного слова – в ім'я гармонізації суспільних відносин, розбудови демократичного суспільства на основі християнських морально – етичних засад.

З унікальної духовно-словесної спадщини святого отця нашого Іоанна Златоуста, архієпископа Константинопольського, довідуємося про таїнства церковного красномовства, які є корисними, живодайними не лише для священнослужителів, але й для всіх людей, хто користується потенціями слова в ім'я добра – на засадах віри, надії, любові. Наведемо лише деякі аспекти з його високого етико – філософського, морально – духовного повчання священнослужителям про СЛОВО: бесіди, призначені для народу, вимагають великої праці; труднощі задоволення через їхню не завжди високу мотиваційну установку; зневажати похвали; постійно й наполегливо зміцнювати силу слова; дар слова слід не лише набути, але й зберігати трудом і вправами; красномовство є дар вивчення ще більше, ніж природа; чим вищим у проповідника дар слова, тим більше він повинен трудитися над ним; сильний свідомістю свого дару, проповідник може ставати вище міркувань натовпу.

Знаменита праця Іоанна Златоуста “Про священство”, зокрема “Слово п'яте”, є унікальним джерелом глибокодумних роздумів геніального проповідника про мистецтво слова [4,16].

Уже в XX ст. перекладач Біблії українською мовою митрополит Іларіон (професор Іван Огієнко) постійно дбав про духовно – моральний розвиток рідного народу. Він писав: “Духовна культура – то інтелектуальний стан народу, то розвиток всенародного розуму: його науки, віри, переконань, звичаїв, етики та ін... Духовна культура творить із людини найдосконалішу одиницю”[2,115].

Чільне місце в духовному доробку борця за ідеали українського народу належить його проповідницькій спадщині, яка вміщена зокрема в унікальному збірнику “Мої проповіді”, виданому у Вінніпегу (Канада) в 1973 р.

Проповіді митрополита Іларіона – це чисте і невичерпне джерело богонатхненних промов, звернених до глибин душі українського народу, до священників як “опікунів народної душі”, до сучасників та нащадків. Вони є не лише видатною історико – культурною та релігійно – учительською пам'яткою, але й взірцем національно – державницького підходу до важливих, актуальних проблем духовно – морального життя України, нетлінним

взірцем гомілетичного таланту автора – патріота, видатного майстра благодатного слова: “Своїм усним і писемним словом – популярним і науковим – він освітлював шлях українському народові у світлі Христових заповітів, бо знав, що тільки в Бозі повнота життя, добробуту і щастя!” – писав митрополит Вінніпегу і всієї Канади Андрей [1,118].

Золоту сторінку вписав митрополит Іларіон у скарбницю українського народу проповідями національно – культурного спрямування, у яких він поставив масштабні проблеми формування національної свідомості та культури українського народу, виховання високого патріотизму через шанування рідної мови, рідних звичаїв, своєї віри, через щирі любов до народу, землі, пісні тощо.

Нині відроджується національний інтерес до класичних цінностей, зокрема й словесного мистецтва гомілектики, науки про мистецтво проповідання Слова Божого за змістом, формою та духом викладання, поступово формується національна школа світського та духовного красномовства зусиллями кращих професіоналів України. Держава стимулює інноваційні пошуки талановитих освітян, науковців у галузі красномовства, тому що підвищення риторичної культури мовців стане вагомим чинником гуманізації суспільства, через конструктивний діалог допоможе його членам знаходити спільні точки зору, приходити до згоди, консенсусу при розв’язанні актуальних питань, наповнить повагою, братерською християнською любов’ю до людей з іншими поглядами, підвищить аргументативну культуру полемістів у духовній та світській сферах, підвищить відповідальність кожного мовця перед людьми за свій риторичний вчинок, зокрема на засадах християнської етики.

Модель формування риторичної культури студентів у системі розвиваючої освіти України здійснюється через інтегрований курс риторики для шкіл нового типу, а також вищої школи. Вона передбачає формування перш за все духовно – інтелектуальної культури особистості засобами шляхетного благородного красномовства, зокрема і благодатного епідейктичного красномовства, яке має могутній етико – естетичний потенціал.

Виховання риторичної культури студента-культуролога університету вимагає оволодіння знаннями, формування спеціальних умінь на основі тісного зв’язку із вихованням загальної мовної культури. Формуванню мисленнево-мовної та комунікативної культури сприяють такі навчальні дисципліни, як ділова українська мова, іноземна мова, педагогіка, психологія, логіка, філософія (I-II курси); соціальна психологія, риторика, тренінг ділових комунікацій (III-IV курси).

Зміст програми з риторики охоплює знання історії та теорії риторики, основ красномовства, розуміння звукових моделей мови, вміння вичленити в ній основні компоненти, які сприяють розвиткові педагогічної техніки, культури мовлення, монологічної, діалогічної та полемічної майстерності того, хто виступає. Ми розглядаємо взаємозв’язок теоретичних та практичних компонентів у формуванні риторичної культури студента, який повинен володіти живим словом як інтеграційною якістю професійної майстерності, з установкою на педагогічну діяльність через сформовані спеціальні знання й уміння, через переконаність студента на доцільність володіння мистецтвом живого слова у педагогічному процесі, педагогічному спілкуванні. Живе слово викладача є творчим актом ефективного спілкування з учнями. Вплив викладача на інтелект та емоції аудиторії є необхідною умовою ефективного переконливого усного монологічного чи діалогічного виступу.

Одвічною потребою людини залишається бажання перевести із сфери розуму у сферу почуття істину про те, що БЛАГО людей – єдності між собою, християнській любові, взаємодопомозі, мирі та злагоді. Благодатне слово гомілетичного красномовства разом з одухотвореним красномовством світського риторика є єдиним могутнім інструментом подолання залишків тоталітарної свідомості, тоталітарного мислення, тоталітарної влади над словом, засобами мовленнєвої агресії, “війни слів”, які так часто призводили до кривавих воєн, взаємознищення.

Наука, культура, освіта, мистецтво, релігія, засоби масової інформації повинні об’єднати свої зусилля у формуванні духовної культури молодих людей засобами благодатного слова, одухотвореного красномовства як гаранта духовного ренесансу громадян світу. Місія християнських риторів, педагогів, політиків, громадських діячів – долати хаос розбрату світлом власного серця, любов’ю благодатного слова, могутньою силою риторики любові.

Нині прийшов час глобального переосмислення цінностей благодатного слова віри, надії, любові під кутом зору формування духовно – моральної культури суспільства посттоталітарної держави. Ставиться питання про акумулювання духовно – інтелектуальних сил суспільства з метою пропаганди цінностей братерства, християнської любові в ім’я процвітання незалежної демократичної України, зокрема в руслі педагогіки доброчесності, християнської етики.

Джерельні приписи:

1. Марушевич А.А. Невтомний працівник українського Ренесансу Іван Огієнко. Педагогічний аспект. – К., 1996. – С. 118.
2. Митрополит Іларіон. Мої проповіді. – Вінніпег, 1973. – С. 115.
3. Сагатовський В.М. Феномен духовної атмосфери // Філософська і соціальна думка. – 1992 – № 10. – С.151-161.
4. Сагач Т.М. Світильник миру, проповідник покаєння (Духовна школа Іоанна Златоуста) // Рідна школа. – 1994. – № 11. – С.16-20.
5. Сагач Т.М. Риторика. – Київ, 2000. – С.211.
6. Сковорода Г. Вступні двері до християнської добронравності. – Твори у 2-х т. – К., 1994. – Т.1. – С.141.

ЗМІСТ

<i>Руслан Постолюкський. Вітальне слово</i>	3
ПЛЕНАРНЕ ЗАСІДАННЯ	
<i>Владислав Вербець. Демократизація та гуманізація освіти: проблеми та перспективи</i>	5
<i>Петро Давидюк. Проблеми соціокультурного розвитку Рівненщини</i>	6
<i>Петро Кралюк. Проблеми педагогіки в контексті сучасних комунікаційних реалій</i>	7
<i>В'ячеслав Демченко. Особливості розвитку творчих здібностей молоді</i>	10
<i>Лариса Климанська. Потенціал креативності PR-спеціаліста</i>	12
<i>Владислав Вербець. Соціальна ідентифікація студентської молоді: проблеми та перспективи формування</i>	16
СЕКЦІЙНІ ЗАСІДАННЯ	
СЕКЦІЯ І. ДУХОВНО-ТВОРЧІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ СОЦІАЛЬНОГО ПОТЕНЦІАЛУ МОЛОДІ	
<i>Оксана Назарук. Соціальний досвід молодої людини як передумова реалізації соціального потенціалу</i>	19
<i>Лідія Мацевко-Бекерська. Дитяча література як засіб підготовки фахового педагога</i>	23
<i>Ольга Безкоровайна. Виховання духовної культури особистості студента засобами соціально-ціннісної діяльності</i>	25
<i>Вікторія Вронська. Інноваційно-інформаційні та педагогічні технології у ВНЗ: проблеми ефективності та перспективи розвитку</i>	31
<i>Алла Фрідріх. Формування національної самосвідомості як основа розвитку духовного світу особистості</i>	33
<i>Тетяна Герасименко. Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка</i>	35
<i>Марина Малиняк. Психологічні передумови формування художньої творчості студентів</i>	37
<i>Світлана Волошина. Професійна кар'єра молодої людини – шляхи і методи її формування, умови реалізації</i>	39
<i>Наталія Тимошук. Духовно-моральне становлення молоді в умовах особистісно орієнтованого виховання</i>	40
<i>Тетяна Ціпан. Формування морально-духовних цінностей підлітків в умовах дитячо-юнацьких об'єднань</i>	44
<i>Мирослава Якимчук. Формування культури духовності в обдарованій особистості студента як соціально-педагогічна проблема</i>	47
СЕКЦІЯ ІІ. НАУКОВО-МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ ДУХОВНОГО ПОТЕНЦІАЛУ СТУДЕНТІВ	
<i>Олена Іщенко, Людмила Овсянкіна. Особливості формування моральних цінностей сучасної студентської молоді</i>	50
<i>Світлана Щудло. Якісна освіта як чинник адаптації молоді на ринку праці</i>	52
<i>Тетяна Потапчук. Духовний розвиток сучасної молоді: спроба теоретичного осмислення</i>	54
<i>Алла Кочубей. Духовно-моральне виховання студентів засобами народознавства</i>	56
<i>Людмила Сокурянська. Ціннісний вимір пострадянського студентства: теоретичні підходи та емпіричні результати</i>	60
<i>Олег Бойко. Дидактична технологія формування у майбутніх офіцерів готовності до реалізації управлінських функцій</i>	65
<i>Лариса Ковальчук. Організація педагогічної практики студентів класичного університету: компетентнісний підхід</i>	69
<i>Орися Ковальчук. Тестовий контроль у системі діагностування знань, умінь і навичок студентів</i>	73
<i>Олександра Максимець. Організація професійно-зорієнтованої поза аудиторної роботи студентів на базі навчального лабораторно-виробничого комплексу інституту</i>	76
<i>Марта Максимець. Педагогічна практика студентів факультету іноземних мов у загальноосвітніх навчальних закладах: реалії, проблеми, перспективи</i>	79
<i>Олександра Праць. Моральні засади правової культури майбутнього вчителя</i>	81
<i>Уляна Гуменюк. Ірраціональні переконання людини як бар'єр на шляху реалізації її духовно-творчого потенціалу</i>	83
<i>Євгеній Власов. Передумови формування навчального репертуару для студентів класу фортепіано музично-педагогічного факультету</i>	86
<i>Олена Никон. Психолого-педагогічні умови активізації творчої діяльності студента</i>	89
<i>Олена Попчук. Навчально-виховний процес як фактор формування професійної культури майбутніх фахівців</i>	92
<i>Наталія Грицай. Формування творчого потенціалу студентів під час проведення позакласної роботи в загальноосвітній школі</i>	96
<i>Галина Кардаш. Теоретично – методичні засади формування морально-етичного потенціалу студентської молоді</i>	98
<i>Олена Шершньова. Історико-культурний туризм в малих містах України як чинник формування національної гідності української молоді</i>	102
<i>Наталія Семенова. Роль особистісного самовизначення та ідентичності у формуванні сучасної гармонійно розвиненої особистості</i>	105
<i>Вікторія Юрченко, Тетяна Свердлова. До проблеми розвитку духовно-творчого потенціалу студентської молоді</i>	107

НАУКОВО-ТВОРЧА ЛАБОРАТОРІЯ КАФЕДРИ ХОРЕОГРАФІЇ «ТВОРЧИЙ ПОРТРЕТ СУЧАСНОГО СТУДЕНТА-ХОРЕОГРАФА»

<i>Ірина Аксьонова.</i> Формування творчої особистості в хореографічному колективі	110
<i>Володимир Гордєєв.</i> Танець як феномен духовності традиційної української народної обрядової культури.....	114
<i>Ольга Гордєєва.</i> Дитячий хореографічний колектив та його роль у гармонійному розвитку дитини	116
<i>Роксана Горбачук.</i> Просторові дослідження в галузі сучасного хореографічного мистецтва.....	119
<i>Тетяна Лобан.</i> Вплив хореографів-новаторів джаз-модерн танцю на формування світогляду сучасного студента.....	120
<i>Лариса Волощина.</i> Альтернативні методики при викладанні хореографії у ВНЗ.....	122
<i>Ілона Легка.</i> Репертуар аматорського танцювального колективу як засіб виховання молоді	124
<i>Вікторія Кравчук.</i> Духовно-творчий потенціал хореографічного мистецтва: пошуки та перспективи	126
<i>Наталія Сагаль.</i> Специфіка допрофесійної підготовки в контексті танцювальної культури.....	128
<i>Поліна Шеховцова.</i> Специфіка допрофесійної підготовки в контексті танцювальної культури Рівненщини	130
<i>Ірина Іванчук.</i> Історія розвитку танцю модерн У США.....	133
<i>Наталія Маткова.</i> Особливості виконання народно-сценічних танців України.....	135

НАУКОВО-ТВОРЧА ЛАБОРАТОРІЯ КАФЕДРИ ТЕАТРАЛЬНОЇ РЕЖИСУРИ «ФЕНОМЕН ДУХОВНОСТІ У ТВОРЧОСТІ УКРАЇНСЬКИХ ДРАМАТУРГІВ»

<i>Юрій Мельничук.</i> Роль навчального репертуару в процесі формування духовно-творчого потенціалу студентів акторської та режисерської спеціалізації	138
<i>Володимир Богатириков.</i> Духовна культура режисера у формуванні та реалізації задуму вистави	139
<i>Олексій Заворотній.</i> Сучасний театр, як діамант, повинен сяяти неповторними гранями.....	141
<i>Світлана Хабурська.</i> Навчальна вистава як засіб професійного та духовного зростання майбутніх режисерів драматичного театру	144
<i>Лариса Степанець.</i> Театралізоване масове дійство як фактор зростання морально-естетичного потенціалу студентської молоді	147
<i>Георгій Вовк.</i> Особливості особистісного самовизначення старшокласників у процесі театральної творчості.....	150
<i>Михайло Журавель.</i> Вплив духовного змісту трагедії на емоційну культуру глядача.....	152

НАУКОВО-ТВОРЧА ЛАБОРАТОРІЯ КАФЕДРИ УКРАЇНОЗНАВСТВА «ДЕКОРАТИВНО-ПРИКЛАДНЕ МИСТЕЦТВО ПОЛІССЯ: ВИТОКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ»

<i>Олександр Старук.</i> Деякі аспекти формування духовної культури української молоді.....	154
<i>Любов Крайлюк.</i> Творча спадщина Ніла Хасевича у контексті морально-етичного та патріотичного виховання студентської молоді	157
<i>Ірина Локичук.</i> Збереження та розвиток традиційного серпанкового ткацтва села Крупове – передумова для вдосконалення і збагачення творчих здібностей молоді	159
<i>Ольга Чернюшок.</i> Художньо-педагогічна спадщина Г. Косміади – погляд сучасності.....	162
<i>Олег Городецький.</i> Композиційна робота з ілюстрацією як умова розвитку творчої особистості студента	164
<i>Тамара Забута.</i> Політична культура молоді як фактор конкурентоспроможності країни	168
<i>Борис Забута.</i> Молодь у процесі розбудови „Суспільства знань”	170
<i>Марія Вакульчук.</i> Формування духовної культури студентської молоді засобами благодатного слова.....	172
<i>Лариса Костюк.</i> Окремі аспекти викладання навчальної дисципліни «Культурологія» в умовах інтеграції освітніх систем вищої школи України у європейський простір	175
<i>Маргарита Вдовенко.</i> Проблема „східної” та „західної” двомовності серед студентської молоді у контексті сучасного розвитку України.....	178

НАУКОВО-МЕТОДИЧНИЙ СЕМІНАР «ДУХОВНІСТЬ ЯК УМОВА ФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ГІДНОСТІ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ»

<i>Марія Вербець.</i> Соціальні та морально-етичні орієнтири у формуванні світогляду молоді	180
<i>Майя Корнійчук.</i> Електронні ресурси – нова модель організації бібліотечно-інформаційного обслуговування студентської молоді	181
<i>Людмила Мартинюк.</i> Бібліотека, як один з духовних ресурсів суспільства	183
<i>Сергій Кравченко.</i> Читацькі інтереси сучасної молоді в контексті її духовного розвитку	184
<i>Марина Портянко.</i> Принцип багатоаспектності у формуванні фондів бібліотек на допомогу духовному розвитку молоді.....	187
<i>Ніна Тивончук.</i> Літературне краєзнавство як чинник формування духовності молоді та збереження культурної спадщини краю.....	188
<i>Тамара Саркіянс.</i> Формування у молоді громадянської позиції, національної самосвідомості, культури і духовності засобами бібліотечного впливу	190
<i>Марія Третяк.</i> Періодичні видання в структурі читання молоді.....	192
<i>Віра Цицюра.</i> Виставкова діяльність бібліотеки як чинник творчої реалізації студентської молоді.....	193
<i>Валентина Дамецька.</i> Формування екологічної культури як складової духовного становлення підростаючого покоління	195
<i>Ольга Загинеї.</i> Національно-патріотичне виховання підростаючого покоління засобами української літератури.....	196
<i>Раїса Щербан.</i> Бібліотеки на допомогу реалізації екоетичного імперативу	198

Наукове видання

«ДУХОВНО-ТВОРЧИЙ ПОТЕНЦІАЛ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ: ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ТА РЕАЛІЗАЦІЇ»

Матеріали III Всеукраїнської науково-методичної конференції

18-20 травня 2006 року

Редакційна колегія:

Руслан Постолюк – ректор Рівненського державного гуманітарного університету, Заслужений діяч науки і техніки, професор;
Владислав Вербець – професор, декан художньо-педагогічного факультету;
Андрій Сяський – професор, проректор з наукової роботи;
Анатолій Воробійов – професор, проректор з навчальної роботи;
Степан Шевчук – професор, директор Інституту мистецтв, зав. кафедри українознавства художньо-педагогічного факультету;
Володимир Виткалов – професор, зав. кафедри культурології художньо-педагогічного факультету;
Володимир Годовський – професор, зав. кафедри хореографії художньо-педагогічного факультету;
Володимир Богатирьов – доцент, зав. кафедри театральної режисури художньо-педагогічного факультету;
Микола Новоселецький – професор, декан факультету з довузівської підготовки, післядипломної і регіональної освіти;
Марина Малиняк – диспетчер деканату художньо-педагогічного факультету

Відповідальний за випуск – **Владислав Вербець**

Комп'ютерна верстка та макет – **Вікторія Кравчук**

Формат 60*84/16. Папір офсетний. Гарнітура Times New Romans.
Друк різнографічний. Ум. друк арк. 26,83. Наклад 100 прим. Зам № 14/1

Віддруковано засобами оперативної поліграфії
редакційно-видавничого відділу Рівненського державного гуманітарного університету
м. Рівне, вул. С. Бандери, 12

«Духовно-творчий потенціал студентської молоді: психолого-педагогічні проблеми формування та реалізації»: Матеріали III Всеукраїнської науково-методичної конференції 18-20 травня 2006 року. – Рівне: РДГУ, 2006. – 204 с.

ISBN 966-7631-96-1

УДК 379.82

ББК 74.58+8840